

Nr 610

Av herr **Fälldin m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts framställning om anslag till Bidrag till driften av verkstäder för handikappade.

(Lika lydande med motion nr 535 i Första kammaren)

I bilaga 13 till statsverkspropositionen punkten B 10 *Bidrag till driften av verkstäder för handikappade* anmäler departementschefen erfarenheterna av den under hösten 1967 påbörjade s. k. halvskyddade verksamheten. I princip innebär den verksamheten att arbetsgivare som anställer en handikappad arbetstagare mot avtalsenlig lön erhåller ett bidrag från detta anslag på 2 500:— per halvår. Statsrådet anmäler samtidigt att han har för avsikt att — under förutsättning av riksdagens medgivande — föreslå Kungl. Maj:t att reglerna ändras för att möjliggöra en vidgad försöksverksamhet. Statsrådet hänvisar till att han i denna fråga samrått med företrädare för fackföreningsrörelsen.

Från vårt håll motionerades redan i fjol om en utvidgad försöksverksamhet på detta område, varför vi hälsar statsrådets ställningstagande med tillfredsställelse. Emellertid finns det skäl att vidga verksamheten till andra än rena löntagare. Utgångspunkten för verksamheten har ju varit att erbjuda en möjlighet utöver de helt skyddade former som förekommer på arbetsmarknaden. Avsikten har varit att genom ett ekonomiskt tillskott hjälpa den som på grund av ett handikapp inte är i stånd att byta yrke eller arbetsplats eller inte kan få ett arbete i öppna marknaden. Strukturomvandlingen i näringslivet har lett till att många människor kommit i denna situation.

Inom jord- och skogsbruket har strukturomvandlingen och de nya riktlinjerna för jordbrukspolitiken inneburit problem för många enskilda. Småbrukare som äger en fastighet inom områden som inte bedömes komma att utgöra bestående jordbruksbygd är i praktiken utestängda från kreditgaranti vid tillskottsförvärv. Därav följer att omsättningen på jordbruksfastigheter inom dessa områden är låg.

I sådana områden finns många äldre brukare med olika grad av fysiska handikapp. I deras fall är möjligheterna till omställning i praktiken ytterligt små. Samtidigt har deras inkomstutveckling under senare år varit mycket ogynnsam. Ofta så ogynnsam att reglerna för det s. k. äldrestödet skulle ge endast några tiotal kronor per månad. Deras verksamhet vid gården har

en klart positiv betydelse ur naturvårds- och landskapsvårdssynpunkt. Det förefaller vara rimligt att i sådana fall pröva vad den halvskyddade verksamheten skulle ge för resultat. Den marginella påverkan på den totala produktionsvolymen för jordbrukets del blir så liten att man bör kunna bortse ifrån den oavsett vilken inställning man har i denna fråga. Vinsterna ur landskapsvårdssynpunkt blir emellertid uppenbara. Ofta kommer åtgärder i enlighet med vad vi föreslår att innebära att förutsättningarna för turism och friluftsliv vidmakthålles.

Då departementschefen avser att vidga försöksverksamheten finner vi det angeläget att möjligheter öppnas för en verksamhet i enlighet med vad vi ovan angett. Måhända skulle många mindre serviceföretag, t. ex. inom lanthandeln och enmanstaxistationer, kunna ges förutsättningar att leva vidare inom glesbygdsområden där de så väl behövs. Vid bedömningen i det enskilda fallet kan, förutom den rent arbetsmedicinska bedömningen, de kommunala organens bedömning vara av stort värde.

Med stöd av vad som ovan anförts hemställs,

att riksdagen vid behandlingen av *Bidrag till driften av verkstäder för handikappade* i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställer att reglerna för halvskyddad verksamhet ändras i enlighet med vad som angetts i motionen.

Stockholm den 28 januari 1969

Thorbjörn Fälldin (cp)

Erik Larsson (cp)
i Norderön

Jan-Ivan Nilsson (cp)
i Tvärålund
